

Εγώ δεν είμαι σαν κι αυτούς, τ' ακούς; Βάζω φωτιές, καπνούς
Αφήνω πάνω σε ρυθμούς, ιθύνων νους

Εγώ δεν είμαι σαν κι αυτούς, τ' ακούς; Εγώ βάζω φωτιές, καπνούς
Αφήνω πάνω σε ρυθμούς για τους αληθινούς και μόνο
Ιθύνων νους δηλώνω, γράφω φωνή δυνατή και σηκώνω
Όποτε κι όπου το θες δίνω απαντήσεις σ' εκείνα που λες για 'μέν
α

Οξύνοντας τα πνεύματα

Εύνοντας πληγές ανάβω τα αίματα

Εκρήξεις, φέρνω οργή και πανικό στο μέτρο, αντεπιτίθεται το αυθ
εντικό

Καιρός λοιπόν να φύγετε κι ό,τι αντιτίθεται, καταπατητή, καταρρ
ίπτεται

Εγώ δεν είμαι σαν κι αυτούς, τ' ακούς;

Δε στήνω κόντρες ούτε κι έχω ανύπαρκτους εχθρούς

Δεν ψάχνω χορηγούς, κλίκες κι αρχηγούς, ούτε ασελγώ στη μουσική
που ακούω κι ακούς

Αληθινός για 'μένα, όχι γι' αυτούς

Μπαίνω, στέλνω μήνυμα

Σ' όσους το hip-hop το κάναν μόδα αντί για κίνημα, χτύπημα

Εν βρασμό ψυχής, σεβασμό δε δίνω, φίλε, ό,τι κι αν πεις

Δεν εκπροσωπείς, υπηρετείς, μιλάς δίχως ίχνος ντροπής

Χάνομαι, ψέματα μεγάλα, πάλι βλέπω κι άλλα, βλάκα

Στην πόζα αφεντικό αλλά από τσίπα ούτε μιά στάλα

Γράφω για αληθινούς ανθρώπους κι όχι ψεύτες

Γράφω για ν' αγγίξω καρδιές και όχι για να γεμίσω τσέπες κι άλλ
ων πορτοφόλια

Εδώ στα χρόνια που όλα ξεπουλιούνται

Πηγαίνω μ' αυτούς που το αρνούνται κι όχι μ' αυτούς που φοβούντ
αι

Γράφω μέσα απ' τη μόλυνση δίχως ανταπόκριση

Φωνή που δίνει φώτιση, απάντηση μ' ερώτηση

Γράφω για να δείξω, να θίξω τα κακώς κείμενα

Στο σήμερα να χτίσω ουρανό για να περπατήσω

Και δίνω χρώμα στο άχρωμο, αφήνω κόσμο άφωνο

Ταξίδι για πάντα στο άπειρο, σου δείχνω τον Ήλιο και βλέπεις το
δάχτυλο

Φως, γαμώτο, αυτός ο κόσμος ζει νεκρός ακόμα, πώς

Μπορεί να τον αλλάξει ένας τρελός;

Άκου, φίλε, εγώ ίδιος μ' αυτούς δεν ήμουν ούτε κι είμαι

Πρώτα κρίνε, κι αν με νιώθεις, τότε δίπλα μείνε

Αλλιώς, αυτός ο δρόμος θα 'ναι πάντοτε ανοιχτός

Εγώ, μαλάκα, είμαι MC, κι όχι φτηνός ηθοποιός